

XIV KONKURS WIEDZY OBYWATELSKIEJ I EKONOMICZNEJ

ETAP WOJEWÓDZKI

CZĘŚĆ ZESPOŁOWA – ZADANIE PRZYKŁADOWE

Na wykonanie zadania i zapisanie rozwiązania na karcie odpowiedzi macie 150 minut.

Polecenie

Jesteście grupą gimnazjalistów i gimnazjalistek, która chce zaplanować przedsięwzięcie (tj. startup) korzystnie wpływające na jakość życia mieszkańców wschodnich dzielnic Warszawy. Waszym zadaniem jest opracowanie wstępnego pomysłu na to przedsięwzięcie zgodnie z szablonem modelu biznesowego omawianym w kursie *How to build a startup*.

Wasze przedsięwzięcie musi:

- a) być realizowane jako spółdzielnia uczniowska (materiał nr 1),
- b) zawierać mechanizm finansowania bieżącej działalności ze środków zarobionych w wyniku prowadzenia przedsięwzięcia, a nie tylko z finansowania pozyskanego z zewnątrz.
- c) być możliwe do zrealizowania przez was (biorąc pod uwagę posiadane przez was umiejętności, doświadczenie itp., a także czas, którym dysponujecie).
Na potrzeby zadania możecie przyjąć, że mieszkacie w Warszawie, jednak wszystkie pozostałe wykorzystane przez was zasoby muszą być zgodne z rzeczywistością.
- d) spełniać kryteria ekonomii społecznej (przy czym nie musi działać w formie prawnej typowo utożsamianej z przedsiębiorstwem społecznym).

Aby zrealizować zadanie, wykonajcie następujące czynności:

1. Opierając się na wiedzy własnej (w szczególności pochodzącej ze źródeł wskazanych w zakresie wymagań) oraz dostarczonych materiałach, opracujcie wstępną wersję modelu biznesowego waszego przedsięwzięcia. Nie uwzględniajcie następujących elementów modelu: relacje z klientami, zasoby i czynności. Zwróćcie uwagę, aby każdy wymagany element modelu był opisany możliwie dokładnie. Pamiętajcie, aby uzasadnić, dlaczego sformulowaliście dane hipotezy w swoim pomysle na przedsięwzięcie. Ze względu na brak danych nie określajcie liczbowo przychodów i kosztów – skupcie się na wskazaniu źródeł przychodów i pozycji kosztów (tj. wskażcie z czego będziecie uzyskiwali przychody i na co konkretnie będziecie wydawali pieniądze).
2. W poszczególnych elementach waszego szablonu modelu biznesowego zastosujcie i podpiszcie następujące techniki, przedstawione w kursie *How to build a startup*: najprostszy produkt nadający się do użycia, profil klienta, rodzaj rynku, wielkość rynku, model przychodów, strategia cenowa, rodzaje kosztów, rodzaj partnerstwa.
3. Wskażcie i uzasadnijcie, które kryteria ekonomii społecznej (kryteria EMES) spełnia wasze przedsięwzięcie oraz które funkcje ekonomii społecznej realizuje.
4. Określcie sposób weryfikacji, czy wasze przedsięwzięcie jest dopasowane do potrzeb rynkowych. Planując badanie pamiętajcie o jego dokładnym opisaniu. Opis ten powinien zawierać: pytania badawcze, wyjaśnienie znaczenia pytań badawczych, opis grupy badawczej i populacji, a także opis badania uwzględniający metodę badawczą, przedmiot i przebieg badania.

Kryterium	0 pkt.	1 pkt.	2 pkt.	3 pkt.	5 pkt.
Część 1. Opracowanie szablonu modelu biznesowego (0-25 pkt.)					
Znajomość struktury szablonu modelu biznesowego (maks. 1 pkt.)	Nie opracowano co najmniej 1 z wymaganych elementów szablonu.	Opracowano wszystkie wymagane elementy szablonu.			
Znajomość zasad ekonomii społecznej (maks. 5 pkt.) 1. Czy wskazano co najmniej 4 kryteria ekonomii społecznej? 2. Czy przedsięwzięcie spełnia wskazane kryteria ekonomii społecznej? 3. Czy wskazano zarówno kryteria społeczne, jak i ekonomiczne? 4. Czy poprawnie wskazano co najmniej jedną funkcję przedsiębiorstwa społecznego realizowaną przez przedsięwzięcie?	Odpowiedź na wszystkie pytania jest negatywna.	Odpowiedź na co najwyżej 3 pytania jest negatywna.	Odpowiedź na co najwyżej 2 pytania jest negatywna.	Odpowiedź na co najwyżej 1 pytanie jest negatywna.	Odpowiedź na wszystkie pytania jest pozytywna.
Spełnienie warunków a)-d) dotyczących przedsięwzięcia określonych w poleceniu (maks. 2 pkt.)	Nie spełniono co najmniej 2 warunków określonych w poleceniu.	Nie spełniono co najwyżej 1 warunku określonego w poleceniu.	Wszystkie warunki określone w poleceniu zostały spełnione.		
Rozumienie i zastosowanie technik tworzenia szablonu modelu biznesowego (maks. 5 pkt.)	Nie zastosowano prawidłowo co najmniej 5 technik wymienionych w poleceniu.	Nie zastosowano prawidłowo co najwyżej 4 technik wymienionych w poleceniu.	Nie zastosowano prawidłowo co najwyżej 3 technik wymienionych w poleceniu.	Nie zastosowano prawidłowo co najwyżej 1 techniki wymienionej w poleceniu.	Prawidłowo zastosowano wszystkie wymienione w poleceniu techniki.
Szczegółowość szablonu modelu biznesowego (maks. 3 pkt.) 1. Czy opisano wszystkie adekwatne dla przedsięwzięcia grupy docelowe? 2. Czy sprecyzowano i opisano potrzeby/ problemy klientów, na które odpowiada propozycja wartości? 3. Czy opisano co najmniej 2 różne źródła przychodów? 4. Czy opisano wszystkie adekwatne dla przedsięwzięcia wydatki? 5. Czy opisano co najmniej 1 kanał dystrybucji? 6. Czy wskazano rodzaj partnerstwa z Inkubatorem Przedsiębiorczości i omówiono szanse i zagrożenia związane z taką formą działalności?	Odpowiedź na co najmniej 3 pytania jest negatywna.	Odpowiedź na co najwyżej 2 pytania jest negatywna.	Odpowiedź na co najwyżej 1 pytanie jest negatywna.	Odpowiedź na wszystkie pytania jest pozytywna.	
Określenie sposobu weryfikacji dopasowania produktu do potrzeb rynkowych (maks. 3 pkt.)	Co najmniej 3 wymagane elementy planu badania są opisane błędnie, nieszczegółowo lub niezrozumiale.	Co najwyżej 2 wymagane elementy planu badania są opisane błędnie, nieszczegółowo lub niezrozumiale.	Co najwyżej 1 wymagany element planu badania jest opisany błędnie, nieszczegółowo lub niezrozumiale.	Opisano poprawnie, szczegółowo i zrozumiale wszystkie wymagane elementy planu badania.	
Jakość opisu szablonu modelu biznesowego (maks. 5 pkt.)	Komisja znajduje w pracy co najmniej 5 fragmentów, które wskazywałyby na niepoprawne, niekompletne, nieszczegółowe lub niezrozumiałe opisanie szablonu.	Komisja znajduje w pracy co najwyżej 4 fragmenty, które wskazywałyby na niepoprawne, niekompletne, nieszczegółowe lub niezrozumiałe opisanie szablonu.	Komisja znajduje w pracy co najwyżej 3 fragmenty, które wskazywałyby na niepoprawne, niekompletne, nieszczegółowe lub niezrozumiałe opisanie szablonu.	Komisja znajduje w pracy co najwyżej 1 fragment, który wskazywałby na niepoprawne, niekompletne, nieszczegółowe lub niezrozumiałe opisanie szablonu.	Komisja nie znajduje w pracy fragmentów, które wskazywałyby na niepoprawne, niekompletne, nieszczegółowe lub niezrozumiałe opisanie szablonu.
Przejrzystość zapisu (maks. 1 pkt.)	Liczba punktów jest ustalana przez komisję w oparciu o m.in. następujące elementy: czytelność pisma, podpisanie zastosowanych technik, wykorzystanie pól w karcie odpowiedzi zgodnie z ich przeznaczeniem.				

Nie ma możliwości przyznania 4 pkt. w jakimkolwiek kryterium.

SPÓŁDZIELCZOŚĆ UCZNIOWSKA

Spółdzielnia uczniowska:

- jest organizacją uczniów, prowadzoną przez nich samodzielnie pod opieką nauczyciela - opiekuna i działa na podstawie statutu uchwalonego przez Walne Zgromadzenie członków - założycieli (uczniów).
- działa w oparciu o przepisy Prawa Spółdzielczego.

Spółdzielnie uczniowskie zrzeszają grupę co najmniej 10 uczniów, którzy pragną pracować dla wspólnego dobra.

Celem działalności spółdzielni uczniowskiej jest:

- kształtowanie umiejętności zespołowego działania i gospodarowania w warunkach gospodarki rynkowej,
- prowadzenie działalności gospodarczej, a szczególnie handlowej, usługowej, wytwórczej i hodowlanej na rzecz szkoły i uczniów,
- kształtowanie nawyków oszczędzania oraz celowego wykorzystywania wypracowanej nadwyżki bilansowej,
- organizowanie wzajemnej pomocy i zaspokajanie materialnych i kulturalnych potrzeb członków,
- propagowanie idei spółdzielczości w środowisku szkolnym.

Przedmiotem działania spółdzielni uczniowskich jest m.in.:

- kupowanie, wyrabianie i przetwarzanie oraz sprzedaż na terenie szkoły artykułów służących zaspokajaniu potrzeb uczniów i pracowników szkoły,
- propagowanie idei i zasad spółdzielczych w środowisku szkolnym i lokalnym,
- organizowanie imprez kulturalnych, turystycznych i sportowych z uczestnictwem uczniów szkoły.

Podczas pracy w spółdzielni uczniowskiej uczeń ma możliwość skonfrontowania swoich marzeń z rzeczywistością, spróbować swoich sił w załatwianiu „dorosłych spraw”(zakup towarów, organizacja pracy) oraz zdobyć doświadczenia, mając oparcie w opiekunach spółdzielni uczniowskich, szkole, członkach i pracownikach spółdzielni dorosłych.

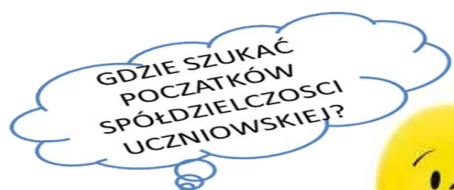
Aby założyć spółdzielnię uczniowską należy:

- Znaleźć chętnych do założenia spółdzielni uczniowskiej w szkole zarówno wśród uczniów jak i grona pedagogicznego.
- Ująć w Statucie Szkoły zapis o tym, że działa w szkole spółdzielnia uczniowska, zapis: "W szkole działa spółdzielnia uczniowska" i Radzie Pedagogicznej musi zostać wytypowany nauczyciel do opieki nad spółdzielnią uczniowską.
- Zebrać grupę co najmniej 10 uczniów, którzy są zainteresowani członkostwem w SU (należy sporządzić ich listę, ustalić udział i wpisowe).
- Przygotować statut SU, który zawiera zbiór praw i obowiązków członków spółdzielni oraz zasady jej działania.
- Zwołać zebranie członków SU (Walne Zgromadzenie, które jest najwyższą władzą w spółdzielni). Porządek obrad powinien być następujący:
 - Zapoznanie ze statutem SU i jego przyjęcie.
 - Członkowie podpisują statut, który następnie zatwierdza Rada Pedagogiczna.
 - Przyjęcie na członków SU, tych co wpłacili udziały.
 - Wybory Zarządu - 3 osoby.
 - Wybory Rady Nadzorczej - 3 osoby.
 - Zatwierdzenie krótkiego planu pracy SU na bieżący rok.

Ponadto warto poszukać w okolicy spółdzielni dorosłych, która zgodziłaby się objąć patronat nad spółdzielnią uczniowską. Współpraca ze spółdzielniami dorosłych polega między innymi na wspieraniu spółdzielni uczniowskich, zaopatrywaniu w towary, włączaniu członków spółdzielni uczniowskich do działalności społeczno-wychowawczej organizowanej przez spółdzielnię.

Przystępujemy do pracy.

Praca spółdzielni powinna być zorganizowana zgodnie ze statutem spółdzielni. Pamiętać jednak należy przede wszystkim o tym, iż to wartości wychowawcze Spółdzielni Uczniowskiej są najważniejsze i stanowią o jej całej działalności gospodarczej, która w związku z tym musi opierać się na pełnej samorządności uczniów.

Pierwsza spółdzielnia uczniowska na ziemiach polskich powstała w październiku 1900 r. Założyła ją w Pszczelinie pod Warszawą wraz z proboszczem i grupą zapaleńców nauczycielka z Kongresówki, Jadwiga Dziubińska (1874-1937). Chciała dać swoim wychowankom lekcję zbiorowej zaradności, nauki gospodarowania i szacunku dla uczciwie zarobionych pieniędzy. Przy organizowanych przez Towarzystwo Pszczelarsko – Ogrodnicze kursach rolniczych powstał sklepik i kasa wzajemnej pomocy. Kiedy Jadwiga Dziubińska przeniosła się na Kujawy, by objąć kierownictwo szkoły gastronomicznej dla wiejskich dziewcząt w Kruszonku, założyła spółdzielnię uczniowską, która organizowała całe życie szkoły i internatu na zasadach samorządności. Dziewczęta same obliczały koszty utrzymania i same troszczyły się o zaopatrzenie. W szkole podstawowej pierwszą spółdzielnię tzw. szkolną kooperatywę, założył w 1912 r. w Mińsku Mazowieckim Roman Kluge, również nauczyciel. On także jest autorem pierwszej broszury dotyczącej szkolnego ruchu spółdzielczego, pt. „Kooperatywa w szkole”. Do wybuchu pierwszej wojny światowej na ziemiach polskich działało zaledwie osiem spółdzielni uczniowskich. W okresie zaborów propagowali ten rodzaj aktywności młodzieży znani pedagodzy, między innymi Maria Orsetti oraz Franciszek Dąbrowski. Później swój entuzjazm dla spółdzielczości uczniowskiej okazali pisarze: Janusz Korczak (powieść pt. Bankructwo małego Dziecka, 1924 r.) i Jan Wolski (Czy to bajka czy nie bajka, 1925 r.). F. Dąbrowski wydał w 1925r. podręcznik pt. „Spółdzielnie uczniowskie”, który obowiązywał przez wiele lat. W okresie od 1936 r. do 1939 r. wychodziło niezwykle popularne czasopismo „Młody Spółdzielca”. Pisywali do niego m.in. M. Dąbrowska, J. Korczak, G. Morcinek, E. Szelburg – Zarembina. Przed wybuchem II wojny światowej w polskich szkołach istniało już 8000 spółdzielni. Obejmowały one 30% szkół. Prócz sklepików prowadziły introligatornie, biblioteki i bufety. Okupację przetrwało zaledwie kilkanaście spółdzielni, lecz w 1949 r. było ich już zarejestrowanych 14700. Zrzeszały 1,5 mln. członków. W latach 70-tych polska spółdzielczość uczniowska (obok francuskiej, brytyjskiej, szwedzkiej i duńskiej) była zaliczana do najprężniej działającej w świecie. W tym okresie pojawiło się mnóstwo książek – instruktarzy dla uczniów i opiekunów spółdzielni. W ramach spółdzielni uczniowskich działały introligatornie, zakłady fryzjerskie, pracownie fotograficzne, wytwórnie zabawek i wyrobów z wikliny, a nawet zakłady krawieckie i dziewiarskie. Nawyk oszczędzania kształciły Szkolne Kasy Oszczędności (SKO). W grudniu 1979 r. przedstawiciele polskich spółdzielni uczniowskich zostali zaproszeni do Paryża na I Międzynarodowe Sympozjum Spółdzielczości Szkolnej, zorganizowane przez UNESCO ramach obchodów Międzynarodowego Roku Dziecka, ogłoszonego przez UNICEF. Lata 90-te to okres trudny dla spółdzielczości, również uczniowskiej. Ten próg przetrwało zaledwie 3000 szkolnych kooperatyw. Aby zapobiec zapaści, w jakiej znalazły się szkolne spółdzielnie powstała Fundacja Rozwoju Spółdzielczości Uczniowskiej. Do spółdzielni uczniowskich mogą należeć uczniowie każdej szkoły, począwszy od 3 klasy szkoły podstawowej. Obecnie należy do nich ok. 300 tysięcy uczniów.

Spółdzielczość uczniowska odgrywa znaczącą rolę w rozwoju młodego człowieka, ponieważ będąc jej członkiem uczy się zasad demokracji i odpowiedzialności. Jest również skuteczną formą przygotowania młodzieży do znalezienia miejsca na rynku pracy.

Fundacja Rozwoju Spółdzielczości Uczniowskiej, jest organizacją pożytku publicznego, która w tym roku będzie obchodzić 20-lecie. Podejmuje szereg cennych inicjatyw inspirujących młodzież do działania w tym: organizuje konkursy dla spółdzielni uczniowskich na terenie całego kraju. Konkurs ekologiczny „Zdrowa Przyroda - Zdrowa Żywność – Zdrowy Człowiek”, konkurs na najlepiej pracującą

spółdzielnię uczniowską – o puchar Krajowej Rady Spółdzielczej. Zainteresowanie konkursami jest bardzo duże corocznie, uczestniczy w nich około 300 spółdzielni uczniowskich. Corocznie we współpracy ze spółdzielczością bankową organizowany jest konkurs SKO pod hasłem: „Dziś oszczędzam w SKO – jutro w banku spółdzielczym”, w tym roku uczestniczyło w nim 1300 szkolnych kas oszczędności. Fundacja podejmuje też inne inicjatywy promujące idee spółdzielcze. Między innymi z okazji IV Kongresu Spółdzielczości zorganizowano ogólnopolską olimpiadę wiedzy o spółdzielczości w której uczestniczyli przedstawiciele 840 szkół. Fundacja współpracowała także przy realizacji projektu Agencji Rozwoju i Promocji Spółdzielczości Związku Lustracyjnego Spółdzielni Pracy – „Spółdzielnie uczniowskie i spółdzielnie pracy w procesie walki z bezrobociem wśród absolwentów”. Dzięki działalności Fundacji dzisiaj mamy ok. 5 000 spółdzielni uczniowskich, najwięcej w województwach: małopolskim, śląskim, mazowieckim, warmińsko – mazurskim i świętokrzyskim.

Fundacja organizuje pomoc merytoryczną i finansową dla instruktorów i opiekunów oraz członków (uczniów) spółdzielni uczniowskich, konkursy wiedzy spółdzielczej, popularyzuje ruch spółdzielczy i przekazuje dobre wzorce przyszłej kadrze spółdzielczej.

Kontakt:

ul. Szlak 65, 31-153 Kraków

tel. (12) 632-51-44 wew. 29, e-mail: fsru@frsu.pl

www.frsu.pl

Informacje o spółdzielczości uczniowskiej można uzyskać również w :

Agencji Rozwoju i Promocji Spółdzielczości

Związku Lustracyjnego Spółdzielni Pracy

ul. Malborska 65, 30 - 646 Kraków

tel./fax.: 012/ 655-17-10

anna@spoldzielnie.org.pl ; joanna@spoldzielnie.org.pl

www.spoldzielnie.org.pl

Agencja Rozwoju i Promocji Spółdzielczości jest jednostką organizacyjną **Związku Lustracyjnego Spółdzielni Pracy** powołaną w celu realizacji działań na rzecz promocji ruchu spółdzielczego, upowszechniania wiedzy na temat tej formy przedsiębiorczości, działań w zakresie ekonomii społecznej a w szczególności realizacji projektów finansowanych z funduszy strukturalnych w imieniu ZLSP.